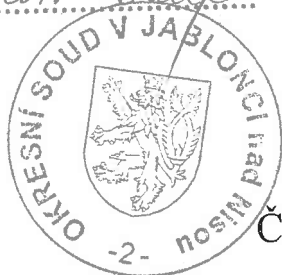

Toto rozhodnutí nabylo právní moci

dne 28. 8. 2017 - vyřik I. a II.

Okresní soud v Jablonci nad Nisou

dne 31. 1. 2018 BUMP

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Jablonci nad Nisou **r o z h o d l** dne 25.10.2016 předsedkyní senátu JUDr. Janou Brabcovou jako samosoudkyní ve věci péče o nezl. F. V., nar. [redacted], a nezl. K. V., nar. [redacted], zastoupené kolizním opatrovníkem městem Turnov – OSPOD, děti Bc. M. V., nar. [redacted], bytem [redacted], zastoupené advokátkou Mgr. Ivetou Čaňkovou, se sídlem Dolní náměstí 5, Jablonec nad Nisou, a MUDr. Ch. V., nar. [redacted], bytem [redacted], zastoupeného advokátkou Mgr. Zuzanou Nedomlelovou, se sídlem Vysoká 149/4, Liberec, o *úpravě péče a výživy k nezl. dětem na dobu do i po rozvodu*, t a k t o :

I.

Nezl. F. V., nar. [redacted] a nezl. K. V., nar. [redacted], se na dobu do i po rozvodu rodičů *svěřují* do péče matky a otec je povinen počínaje 1.2.2016 a stejně tak na dobu po rozvodu přispívat na výživu nezl. F. částkou 8.000 Kč měsíčně a na výživu nezl. K. částkou 6.000 Kč měsíčně, splatných vždy do 15. dne v měsíci předem k rukám matky.

Výživné na tvorbu úspor se stanoví částkou 8.000,-Kč měsíčně pro nezl. F. a částkou 8.000 Kč měsíčně pro nezl. K. a tyto částky je otec *p o v i n e n* platit počínaje dnem 1.2.2016 vždy do 15. dne v měsíci předem na účet založený matkou u vybraného bankovního ústavu na jméno nezl. dětí.

Dlužné výživné za období únor 2016 až říjen 2016 výši 103.500 Kč je otec *p o v i n e n* zaplatit ve lhůtě do 30-ti dnů na účet založený matkou u vybraného bankovního ústavu na jméno nezl. F.

Dlužné výživné za období únor 2016 až říjen 2016 výši 85.500 Kč je otec povinen zaplatit ve lhůtě do 30-ti dnů na účet založený matkou u vybraného bankovního ústavu na jméno nezl. K[REDAKCE].

II.

Výroky pod bodem I. na dobu po rozvodu nabývají účinnosti právní mocí výroku rozsudku o rozvodu.

III.

Otec je *o p r á v n ě n* stýkat se s nezl. F[REDAKCE] V[REDAKCE], nar. [REDAKCE] a nezl. K[REDAKCE] V[REDAKCE], nar. [REDAKCE]:

- každý lichý týden v roce v době od pátku 15:30 hod. do pondělí do 7:30 hod., kdy nezl. děti vyzvedne a odvede do školského zařízení, kam děti dochází
- každý lichý týden ve středu od 15:30 hod. kdy nezl. děti vyzvedne ve školském zařízení, kam děti dochází do 19:00 hod, kdy nezl. děti předá v místě bydliště matky
- každý sudý týden v roce v době od středy od 15:30 hod. kdy nezl. děti vyzvedne ve školském zařízení, kam děti dochází do čtvrtka do 19:00 hod, kdy nezl. děti předá v místě bydliště matky

Oba rodiče jsou *p o v i n n i* v případě, že se styk z vážných důvodů nebude moci realizovat, sdělit tuto skutečnost druhému bezodkladně.

IV.

Otec je *p o v i n e n* zaplatit náklady zálohované státem ve výši 18.036 Kč na účet Okresního soudu v Jablonci nad Nisou, a to do 15-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

V.

Žádný z účastníků *n e m á* právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d ě n í

Zdejšímu soudu došel 26.01.2016 návrh matky na úpravu poměrů k nezl. dětem na dobu do i po rozvodu. Matka poukazuje na to, že otec od prosince 2015 se odstěhoval a bydlí s přítelkyní v novém bytě. Matka se snažila dětem situaci, kdy rodiče se rozcházejí, citlivě vysvětlit. Otec jim však partnerku začal představovat a žádat po nich, aby ji braly jako novou matku, což se matka domnívá, že není správné řešení. Matka o děti řádně pečuje, věnuje se jim, vztahy s dětmi má velmi pěkné. Stejně tak připouští i dobré vztahy mezi otcem a dětmi, ale otec přestože je velmi inteligentní, ve společnosti se umí ovládat a působí sympaticky, má i druhou polohu, která je pro matku i děti velmi stresující. Jeho chování matka považuje za neakceptovatelné. Matce dokonce vyhrožoval a byl agresivní. Pokud jde o nezletilé děti, F[REDAKCE] chodí do základní školy a má volnočasové aktivity, kterým se věnuje, a to plaveckému

kroužku v Jablonci, kde poplatek je 1 500 Kč za pololetí, další náklady jsou obědy za 418 Kč za měsíc, družina 750 Kč za pololetí. Absolvoval také lyžařský kurz, kdy bylo nutné pořídit vybavení, kurzovné stálo 1 750 Kč. Další náklady jsou na vleky. Matka je připravena tyto aktivity synovi i nadále dopřát. K ■■■■■ chodí do mateřské školy, kde poplatky jsou asi 900 Kč měsíčně. Obě děti jsou zdravotně v pořádku. Matka v době podání návrhu pracovala jako manažer nákupu a prokurista ve firmě KWD Bohemia s.r.o. v Dobrovicích u Mladé Boleslavi. Otec pracoval v době podání návrhu jako manažer kvality ve firmě Webasto Roof & Components Czech Republic s.r.o. v Liberci. Rodiče vlastní rodinný dům s pozemky v Jenišovicích. Otec vlastní ještě byt v Liberci, který pronajímá. Matka navrhla, aby nezl. děti byly svěřeny na dobu do i po rozvodu do její péče a otcí stanoveno výživné, které ponechává na úvaze soudu. Po provedeném dokazování poté matka svůj návrh doplnila tak, že se domnívá, že jsou splněny podmínky pro spoření pro tvorbu úspor pro nezl. děti do budoucna, a to v rozmezí od 3 000 Kč do 5 000 Kč měsíčně, kdy stanovené výživné by mělo být nejméně 10 000 Kč na každé z dětí k rukám matky. K tomuto spoření by bylo namíste založit účet na jméno nezl. dětí, případně stavební spoření. Matka poukazovala na to, že v minulosti otec matku často ponižoval, že nic nedělá. Otec pracoval v cizině, proto matka nastoupila do zaměstnání právě i kvůli finančnímu zajištění, neboť otec byl neustále nespokojen s výdaji rodiny. V době zaměstnání obou rodičů o děti pečovaly chůvy je sice pravda, ale ve volném čase převážně o děti pečovala právě matka. Zajišťovala odvozy a dovozy do základní či mateřské školy, řešila problémy jak s chůvami, tak lékařem a školou. Otec se často choval agresivně. Svoji výchovu vede z pozice moci a strachu a zvyšování hlasu, což nepochybně vede i k násilnějšímu a agresivnějšímu chování a na základě tohoto získává respekt, nikoliv tedy výchovnými principy jako takovými. Děti se ho bojí a bály, vzniká v důsledku toho pak velmi dusná atmosféra. Děti si musí zvyknout na změnu této výchovy a je to pro ně složité. Jednoznačně péči zajišťovala vždy ona, byť s pomocí chův. Domnívá se, že jsou mezi rodiči tak rozdílné výchovné přístupy, že nelze připustit návrh otce na střídavou péči, se kterou nesouhlasí. Poukazuje i na to, že péči o děti otec přenechává své přítelkyni, případně dalším osobám, že se jim stoprocentně nevěnuje tak, jak by střídavá péče, kterou navrhuje, vyžadovala. Navíc otec děti soustavně ovlivňuje, a to nákupy scestných darů, kterými je motivuje. Nepochybně otec je zdatný manažer, má velké příjmy, ale ve výchově dětí podle názoru matky selhal. Pokud by soud uznal za vhodné úpravu styku, měla by kopírovat dohodu, kterou rodiče uzavřeli a víceméně dodržují a neměla by být v tomto v souvislosti širší než v současné době kontakt otce a dětí je.

Otec nesouhlasil s návrhem matky na svěřením dětí do její výlučné péče na dobu do i po rozvodu. Žádal, aby děti byly svěřeny do střídavé péče rodičů, a to v intervalu jednoho týdne s předáváním v místě bydliště matky vždy v neděli v 18:00 hod. Pokud by byl soud jiného názoru, bylo by na místě rozšířit dohodu ohledně rodičů nepatrně, a to s přespáváním u otce např. ze středy na čtvrtek či z neděle na pondělí a stanovit přiměřené výživné otcí s tím, že poukázal po provedeném dokazování na nález ústavního soudu z roku 2015 o tom, že rodič s nadstandardními příjmy by měl sám rozhodovat o tom, kolik a jaké prostředky dětem poskytne tak, aby nebyly rozmazlené. Otec souhlasil i s případnými úsporami a domníval se, že částka, kterou hradí, tedy ve výši 9 000 Kč, je v současné době odpovídající. Dále otec po provedeném dokazování poukazoval na to, že změnil svůj přístup k dětem. Připustil, že v minulosti nebyl ideálním rodičem. Snaží se na sobě pracovat v rámci svých možností a určitě se mění v tomto směru i přístup matky, kdy dříve o děti pečovaly jiné osoby, tedy chůvy, přestože dcera byla malá, matka nastoupila do zaměstnání. Připustil, že i větší péči v chodu domácnosti v minulosti měla matka, otec ale z objektivních důvodů tak činit nemohl, např. chodit k lékaři či do školy či do školky, neboť pracoval v cizině a byl pracovně vytížen. Otec se snaží dětem věnovat, rodiče podle něho mají stejné výchovné předpoklady. Otec má

dobře zajištěné prostředí a v tomto směru se domnívá, že jsou dány důvody pro střídavou péči jako takovou.

Z rodných listů nezl. dětí soud zjistil, že nezl. F████ se narodil █████, nezl. K████ z rodičů M████ V████ a Ch████ V████.

Z přehledu výdělků matky soud zjistil, že průměrný měsíční příjem za červenec 2015 až prosinec 2015 činil 51 333 Kč, za období březen 2016 až září 2016 činil 57 193 Kč.

Z přehledu výdělků otce soud zjistil, že za období srpen 2015 až prosinec 2015 průměrný měsíční příjem činil 235 605 Kč, v lednu 2016 byl výdělek otce 168 578 Kč, za období březen až srpen 2016 průměrný měsíční příjem činil 207 267 Kč.

Z výpovědi matky soud zjistil, že vzájemné vztahy s otcem nezl. dětí, tedy manželem, jsou dlouhodobě narušené. Matka se snažila již v minulosti využít poradnu pro mezilidské vztahy. Následně se také obrátila na Intervenční centrum do Mladé Boleslavi. Navázala spolupráci i s poradnou v Lidické ulici, kdy psychologka hovořila i s nezl. F████, a to v souvislosti s tím, že nezletilý má stavy, kdy se pomačkuje a pokakává. Stává se to ve škole i v družině. Nezletilého to vyrazuje z kolektivu a matka se snaží najít problém a tento problém odstranit tak, aby se situace zlepšila. Na druhou stranu připustila, že tato situace trvá již dlouhodobě a zatím problém relevantně odstraněn nebyl. V současné době však stav F████ přičítá právě rozchodové situaci mezi rodiči. Matka se domnívá, že syn je velice šikovný, chytrý, ale určité věci dělat nechce. Domnívá se, že napjatá situace v rodině se na obou dětech podepisuje. Otec zpočátku nutil děti udržet tajemství, že má novou přítelkyni, což je stresovalo. Domnívá se, že tento přístup otce nebyl v pořádku a v zájmu nezl. dětí. Matka poukazovala na to, že to byla právě ona, která zajišťovala péči, byť za pomoci chův, které se v rodině střídaly a pomáhaly s dětmi proto, že oba dva rodiče byli velmi pracovně vytížení. Ona začala pracovat v útlém věku K████ proto, že otec byl neustále nespokojen s výdaji rodiny. S návrhem otce na střídavou péči nesouhlasila, neboť se domnívá, že o děti otec v minulosti neměl zájem, veškerá péče byla právě na ní. Otec přicházel domů pouze přespat.

Postupem času v průběhu soudního řízení na základě spolupráce s odborníky a kolizním opatrovníkem byla uzavřena mezi rodiči 22.04.2016 dohoda o styku s nezl. dětmi s tím, že otec bude mít možnost se s dětmi stýkat v sudém týdnu v roce ve středu, kdy je vyzvedne ze školy či školky a předá ve 20:00 hod do bydliště matky ve středu a ve čtvrtek. V lichém týdnu pak v pondělí ve středu a v pátek, kdy je opět vyzvedne ze školy a školky a předá matce vždy ve 20:00 hod večer.

Z výpovědi matky ke společnému soužití soud dále zjistil, že matka s dětmi zůstala bydlet v rodinném domě, který je ve společném jmění manželů. Ona sama ještě vlastní polovinu rodinného domu v Jablonci, kde bydlí její matka a tuto polovinu dostala darem od svého otce.

V rámci provedeného dokazování se rodiče shodli na tom, že společnou domácnost přestali vést v prosinci 2015, kdy se otec odstěhoval a začal bydlet u přítelkyně. S dětmi se zpočátku stýkal téměř každý večer, přicházel kolem půl deváté večer a odcházel kolem deváté hodiny. Děti v této době usínaly. Většinou jim nosil dárky, hračky, sladkosti, časopisy, takže děti byly mírně rozhozené. Otec je ukládal po osobní hygieně a odcházel bez rozloučení až v poslední době s tím, že odchází k přítelkyni. Na víkendy si děti bral do své nové domácnosti. Dále bylo shodně tvrzeno, že v lednu otec přispěl částkou 45 000 Kč, z čehož

matka uhradila i náklady hypotéky, inkaso a půjčku na auto. Od února 2016 hradí 9 000 Kč na děti, a to až do října 2016 a dále přispívá matce na společné závazky částkou 11 000 Kč měsíčně. Náklady dětí ve školce jsou 700 Kč pro dceru, 400 Kč obědy pro F■■■■, družina na půl roku 750 Kč, kroužek vaření 500 Kč, florbal 400 Kč, piano 800 Kč na půl roku. Pokud jde o vybavení do školy, matka kupovala vše potřebné. Nad rámec výživného otec nakupuje dětem sportovní vybavení. Synovi koupil např. lyže v lednu 2016 za 2 500 Kč, matka zaplatila lyžařský výcvik. Dále dceři otec koupil kolo v květnu 2016 za 4 500 Kč, F■■■■ nechal kolo předělat za 1 000 Kč. Děti mají věci u otce i u matky. F■■■■ má založeno spoření za doby trvání manželství rodičů. Otec kupuje dětem hračky, např. na počátku jim koupil Lego za 60 000 Kč tak, aby u něho měly dostatek hraček. Dále věci za 25 000 Kč včetně spodního prádla, džíny, trička, oblečení apod. Toto uvedl ve své výpovědi. Nakoupil jim také figurky, plyšáky, masky Star Wars apod. Stejně tak jako otec, kupovala po dobu rozchodu oblečení matka včetně obutí. U každého mají kolo, koloběžky apod.

Z výpovědi matky soud dále zjistil, že ošetřujícím lékařem dětí je MUDr. Fastrová. K■■■■ trpí ekzémem, potřebuje speciální masti. Nezletilý F■■■■ je zdravotně v pořádku. Obě děti byly zpočátku po rozchodu rodičů zmatené ze situace, zejména K■■■■ chtěla mít oba rodiče doma tak, jako dřív a nebyla schopna pochopit, co se vlastně stalo, byť o výchovu se otec v minulosti příliš nezajímal, přesto věděla, že v domácnosti prostě je. Rodina trávila dovolené jak s dětmi, tak otec zvláště. V roce 2015 byli společně v Itálii, případně jezdili do Rumunska. Pokud se jednalo o služební cestu, jela i chůva, která matce v době, kdy byla pracovně vytížená, pomáhala. Matka poukazovala na to, že má lepší předpoklady pro zdárnou výchovu dětí, neboť má pedagogické vzdělání. Její výchova je úměrná věku. Není potřeba, aby byla laxní. Chápe potřebu dětí, jejich denní rozpoložení, kdy večer jsou hlasitější. Otec v tomto okamžiku často zasahoval, křičel na ně, aby se zklidnily. Jeho výchova je podle matky extrémně přísná, autoritu si buduje tak, že se ho děti bojí. Podle matky je otec cholerické a prudké povahy. Zpočátku v soužití ale takový nebyl. Neumí věci řešit v klidu, kompromisem, dohodou, ale spíše křikem a řevem. Popisovala situaci, kdy F■■■■ chtěl na dovolené čurat a napít se a chtěl, aby otec zastavil auto, otec mu řekl „zasraný malý čůráku“. Matce se toto chování velice nelíbí. Nedokázala s tím však po určitou dobu nic udělat. Po podání návrhu se matka snaží upravit pracovní dobu tak, aby ji přizpůsobila potřebám dětí, může pracovat i z domova. Většinou je v zaměstnání od 8:30 hod. Vyzvedává pak děti z MŠ a ZŠ, když občas nemůže, vypomůže jí matka. Otec se dětem nevěnoval. Většinou v sobotu po svých aktivitách se vyspal. Je pravda, že uklidil celý dům a většinou vařil. Nikdy však neudělal úkoly, neučil se s F■■■■. Otec často vybuchne, pak slibuje, že už nic podobného dělat nebude a v podstatě se ho bojí nejenom děti, ale i ona.

Z výpovědi otce soud zjistil, že nesouhlasí s výlučnou péčí matky. Domnívá se, že i on má podmínky k tomu, aby se o děti řádně postaral. Uzpůsobil tomu novou domácnost poté, co rozdělili společné soužití s matkou dětí. Zpočátku docházel do domácnosti tak, že děti vyzvedával z MŠ a ZŠ a vracel je matce v 17:00 hod, následně docházel na večerní hygienu a uspávání dětí. S dětmi si vždycky hrál, a to věnovali se hádankám, kreslili si, prohlíželi obrázky. Připustil, že jim nakoupil spoustu hraček, které si přály, včetně Lega, mechanických zbraní pro F■■■■ apod. K výtkám ohledně škodlivosti zejména zbraní pro F■■■■ sdělil, že hry bere s nadsázkou, stejně tak i tvrzení dětí. Myslí si, že F■■■■ je hodně sebejistý, chce být ve všem nejlepší a pokud jde o jejich přání, domnívá se, že by chtěly být s oběma rodiči, proto nežádá svoji výlučnou péči, ale navrhuje střídavou péči. K chodu domácnosti uvedl, že pokud jde o chůvy, bylo jich celkem asi pět. Střídaly se, protože se matka domnívala, že se k dětem chovaly nevhodně. Mezi matkou a chůvami vznikaly konflikty, proto byly nakonec vyhozeny, což nakonec chůvy potvrzovaly. Otec nemá pocit, že by střídání chův mělo negativní vliv na

vývoj dětí. Děti s nimi vycházely dobře, ale těsnější vazby nenavazovaly. Je pravda, že na dovolenou v roce 2012 jela i chůva R■■■■, s tím souhlasil. Chůvy jezdily proto, aby pomohly matce s péčí o děti, neboť si chtěla užít dovolenou a ne běhat kolem dětí. Toto tvrzení matka popřela. Připustil, že na dovolené byl i on a o děti se mohl stara, ale plně tak nečinil, byť byl aktivnější než matka. V době rozdělení soužití v prosinci 2015 se s matkou dohodli na tom, že by dva dny v týdnu měl děti on, tři dny matka, jednou za 14 dní o víkendu by byly u otce. Otec připustil, že mimomanželský styk se současnou přítelkyní udržoval od roku 2013, následně se potom v roce 2015 v červnu k rodině vrátil a chtěl upravit vztah, kdy opustil přítelkyni. Poté, co se dozvěděl, že matka má přítele, však od matky znovu odešel a vrátil se ke své současné přítelkyni. Chůvy měli i proto, že péče o dvě děti byla náročná. Domnívá se, že matka nemusela tak brzo nastupovat do zaměstnání. Otec v minulosti pracoval u německého zaměstnavatele. Tři měsíce v roce 2012 byl také v Anglii a domů jezdil jednou za 14 dní, jinak každý víkend byl doma. Odjížděl v neděli a vracel se v pátek.

Z výpovědi rodičů dále soud vzal za prokázané, že nemají další vyživovací povinnosti. Nepobírají žádné sociální dávky, invalidní důchod. Oba dva jsou zdraví. Otec kromě domu ve společném jmění manželů má ještě byt o velikosti 1+kk v Liberci, což dostal darem od své přítelkyně. Hodnota bytu je asi 1 mil. Kč. Aktuálně otec bydlí v rodinném domě v Turnově a vede společnou domácnost s přítelkyní D■■■■ A■■■■. Hypotéku si vzala přítelkyně ve výši 3,6 mil. Kč. Vedou společnou domácnost. Přítelkyně pracuje jako manažerka kvality s příjmem 80 000 Kč brutto. V rodině žije ještě syn M■■■■ H■■■■, nar. ■■■■■.

Z výpovědi otce soud dále zjistil, že představa otce o střídavé péči by byla přijatelná v intervalu jednoho týdne. Dva týdny by byly moc dlouhá doba, a to nejlépe od pátku 15:30 hod, kdy by děti vyzvedával, do pátku odpoledne, kdy by je vozil zpět. Pracovní doba otce je od 7:00 hod a vrací se kolem 18:00 hod, aktuálně chodí o hodinu dříve. Střídavou péči by zajistil plně, není závislý na čase, protože si může upravit pracovní dobu podle potřeby. Děti by samozřejmě vyzvedávala i jeho partnerka. Pokud jde o chůvu, tak by to v současné době takto neřešil, ale často by mohl využít i kamarádku, která by pomohla vykrytí dobu od 16:00 do 17:00 hod. Otec uvedl, že dochází do rodinné poradny v Liberci. K problémům nezl. F■■■■ uvedl, že tyto problémy jsou dlouhodobé. Matka je neřešila, až v poslední době. Není pravda, že by se ho děti bály. Nikdy se k nim nechoval špatně. Domnívá se naopak, že děti žily v izolované výchově celý život. S ostatními dětmi nebyly v kontaktu, jsou nevychované, neumějí se obléct, vyčistit zuby, jsou nesamostatné. Toto vše se je teď otec snaží za poslední měsíce naučit. Stejně tak je učí, aby nemluvily sprostě. Pokud jde o dobu, kdy rodiče žili společně, matka mu vyčítá, že byl agresivní a křičel na ně. Když chtěl zasáhnout, tak se s matkou začali hádat. Podle názoru otce ho matka jako autoritu neuznává. Pokud děti nebyly v minulosti více jak rok a půl pod jeho dozorem, tak se praly, mluvily sprostě. Je pravda, že společně s matkou se hádali, ale většinou hovořili anglicky tak, aby tomu děti nerozuměly. K rozpadu rodiny otec uvedl, že skutečně s přítelkyní žil již od roku 2014 jako druh a družka, pokud uváděl něco jiného, bylo to na doporučení právníka. Není však běžné, že by otec lhal, ale potřeboval to k tomu, aby si s přítelkyní ukládali společné úspory. Chtěl se zajistit pro stáří, protože když byl v Německu, tak posílal matce peníze na odvody, matka však posílala jiné částky. Otec dále uvedl, že se nedomnívá, že by děti negativně ovlivňoval. Pokud syna vede k bojovým hrám, jsou to počítačové hry, je to spíše zábava než realita. Domnívá se, že i syn to takto chápe. I on v minulosti pokud byl doma a nebyl v zaměstnání, zajišťoval chod rodiny, uklízel, vařil, většinou o víkendech to byla jeho práce. Když matka nastoupila do zaměstnání, tak se tato činnost ještě zintenzivnila.

V rámci dokazování byl k objasnění všech souvislostí a zejména pocitů a postojů dětí vypracován znalecký posudek znalcem PhDr. Karlem Noskem. Ze závěru tohoto znaleckého zkoumání vyplynulo, že obě nezl. děti mají k matce kladnou citovou vazbu. Pozitivní emoce směřuje rovněž od dětí také k otci. V obou případech jde o intenzivní silnou citovou vazbu kvalitativně, ale odlišnou. U otce děti vnímají autoritu a ochotně se jí podřizují více než u matky. U matky naopak je patrná větší citová volnost, jakoby větší akční radius v projevech, které jsou někdy i takové povahy, že děti matce vzdorují a ne vždy ji respektují. V současné době se jako o něco živější a intenzivnější jeví vztah dětí k matce než směrem k otci. Odtud pak děti odvozí i své, byť ještě ne plně realistické preference jednotlivých možností, jak může být uspořádána další péče. Současné uspořádání u matky je pro děti přijatelné, jsou u ní spokojeni. Líbí se jim také u otce a těší se na nové bydliště, které otec buduje. Děti dávají najevo, že jim otec střídavou péči prezentuje jako víceméně jako jasnou budoucnost. Ony samy však požitkově však spíše preferují péči matky a návštěvy u otce. F. ■■■ dal otevřeně najevo, že o tomto svém přání s otcem nehovořil, protože má strach z jeho reakcí. Nelze vyloučit, že přání dětí se budou i nadále vyvíjet. Obě děti se obávají ztráty přízně otce i ztráty přízně matky a případné otevřené sdělování preferencí jednoho nebo druhého by pro ně byla značně stresová záležitost, a proto znalec nedoporučuje další výslech dětí u soudu. Pokud jde o vývoj dětí ve sféře emoční stability a sociálního přizpůsobení, jsou určité signály potíží a problémů. U F. ■■■ je značná nejistota ohledně budoucnosti a zvýšené sebeprosazení. K. ■■■ rovněž vnímá v poslední době psychickou zátěž, což signalizují neurotické projevy jako dumání apod. K. ■■■ je přizpůsobivá, temperamentní, komunikativní. Její emoční reakce mají ovšem zvýšenou dynamiku. Výrazně se proto projevuje zesílená sourozenecká rivalita mezi oběma dětmi. V oblasti osobnostního vývoje znalec vnímá určitá rizika, která vyvěrají především z rozdílného výchovného přístupu rodičů i z aktuální krize jejich vztahu, kdy děti pocítují nejistotu, případně obavy a přitom v podstatě problému jasně nerozumí. Děti si na současnou situaci zvykly. Zadaptovaly se i v nové rodině otce, tedy partnerce a jejímu synovi. Zvykly si poměrně rychle na návštěvy u otce. Jsou tam převážně spokojené, ale nejsou si zcela jisté, zda by jim střídavá péče vyhovovala. K této představě mají určitou nedůvěru. Nevyjadřují se zcela otevřeně. Nicméně v souvislosti se znaleckým vyšetřením dávaly najevo aktuálně preferenci řešení, kdy budou žít převážně s matkou a otce navštěvovat.

Ze znaleckého zkoumání dále vyplynulo a bylo to patrné a potvrzené i z dalších důkazů, a to výpovědí rodičů, potažmo listinných důkazů (zpráv školy, lékaře) či svědeckých výpovědí, že rodiče mají výrazné rozdílné výchovné přístupy. Větší míru empatie vůči potřebám dětí v citové rovině vykazuje matka, která se jim snaží dávat větší prostor. Nevyžaduje tak výrazně disciplínu. Je schopna ustupovat i některým projevům v chování a nevystupuje tak autoritativně. Naopak otec preferuje ve výchově řád, výkonnost, respekt vůči autoritě, což spojuje pro děti s příjemnými nabídkami. Jako úspěšný manažer dokáže zorganizovat zábavu, učinit ji atraktivní a být v takových situacích vůči dětem štědrý, někdy možná až podbízivý. Děti vnímají změnu v přístupu otce a do určité míry omlouvají to, že otec se v minulosti choval poněkud jinak, z jejich pohledu hůře. V tomto směru znalec uzavírá, že oba rodiče jsou schopni vnímat potřeby a přání dětí. Jsou ale rozdíly v tom, jakým způsobem na ně reagují a jak své vychovatelské dovednosti uplatňují ve vztahu k cílům, které mají širší souvislost s rozchodem a budoucím uspořádáním péče. Více trpělivosti při výchově má jednoznačně matka, byť její metody nejsou někdy zcela v zájmu dětí, ale totéž platí i otci, který někdy na základě svých osobních úspěchů a sociální pozice zdůrazňuje výkon a cílenou aktivitu až za hranici, která je pro děti adekvátní. Rovněž přenáší na děti silný pocit výjimečnosti a významnosti, ale také někdy i sobectví a sociální nadřazenosti. Lze říci, že výchovný styl rodičů není plně kompatibilní. Jen omezeně se doplňuje, často je poněkud konfrontační. Přesto znalec dále uvádí, že výchovné předpoklady u obou rodičů jsou samy o

sobě vyhovující. Pokud neřeší spory a konflikty, lze jejich výchovu akceptovat jako přijatelnou, zejména pokud by byli schopni určitých kompromisů. U obou rodičů byly zjištěny osobnosti, které mají některé akceptované rysy. Je to spojeno s jejich profesním zaměřením v managementu a zkušeností s nároky na dosažení společenského úspěchu. Matka tenduje k typicky ženskému mateřskému výchovnému stylu, u otce je určitá míra zúžení výchovy ve smyslu jeho hodnotového systému, kdy je zvýrazněn akcent na výkon a úspěch a nelze říci, jaká je optimální výchova, pokud neobsahuje extrémní či škodlivé vlivy, což v tomto případě tak skutečně není.

Dále znalec poukazuje na to, že vztahy mezi rodiči ovlivňují zřetelně negativně psychiku dětí. V obou případech se jedná o emoční přetěžování, stavění dětí do těžko řešitelné volby a nedostatek kontaktu s jedním či druhým rodičem. Z hlediska vyslovení představ a přání dětí je u nich mírná preference řešení žít s matkou a mít s otcem široký styk. Na druhou stranu je i předpoklad, že by při méně konfrontačním přístupu rodičů si děti zvykly i na střídavou péči. Postoj rodičů k výchově dětí je ale rozdílný. Otec nyní výchovu vnímá jako otázku prestiže, nicméně již nyní se ukazuje, že by při střídavé péči nezvládl plně zajistit péči osobně a přinášel by ji na další osoby, zejména novou partnerku. Pro matku se zdá péče o děti a její výchova jako aktivita bližší a samozřejmější. Vykazuje o to více citlivosti k emočním potřebám dětí. Hodnotový systém rodičů je na jednu stranu standardní ve smyslu obecných sociálně akceptovatelných výroků, v reálném životě je ale patrné, že u otce je na prvních místech úspěch, sebeprosazení, vliv včetně materiálního dostatku i finančního ocenění. U matky jsou v tomto ohledu aspirace nižší. Hodnotový systém je sice méně vyhraněný, spíše odpovídá běžným životním podmínkám v našem kulturním prostředí. V minulosti byl matčin výchovný vliv jednoznačný, výraznější než otcův. Otec v posledním půlroce se snažil změnit svůj přístup, určitě omezil svoji vznětlivost, výbušnost, temperament a je taktičtější. Rozhodně otec ve vztahu k dětem je osobou dominantnější než matka. Snaží se svoji otcovskou roli nyní zdůraznit, projevovat v maximální míře před okolím, dát najevo, že výchova dětí je pro něho důležitá. Není schopen ale vždy upřednostnit potřeby dětí, resp. organizačně dokáže vše zajistit, ale nikoliv osobně, často zprostředkovaně. Matčina účast na výchově je jaksí samozřejmější, méně stresující.

Znalec dále uzavírá, že dosavadní způsob výchovy rodičů neměl na děti vždy pouze pozitivní vliv. Docházelo nepochybně i k určitému dílčímu zanedbání potřeb dětí, pokud byli oba rodiče plně pracovní vytížení a využívali služeb chův. Děti tyto osoby nevnímaly jako klíčové, přestože se relativně často střídaly a vztahy k nim byly více formální než emočně zabarvené. Braly je prostě jako dospělou autoritu, které je potřeba se podřídit, podobně jako vzdálenější příbuzné či pedagogickým pracovníkům ve škole či školce. Rozhodně vždy jako výraznější vychovatelské autority vnímaly rodiče. V této souvislosti soud využil možnosti svědeckých výpovědí svědkyně B██████ K██████, E██████ B██████ a I██████ Š██████. Jedná se o chůvy, které v minulosti u rodiny zajišťovaly péči o nezl. děti. Z výpovědi B██████ K██████ soud zjistil, že pracovala v rodině od února 2014 do června 2015. Svědkyně B██████ pracovala od září 2013 do ledna 2014 a svědkyně Š██████ od června do srpna 2012 příp. 2013. Všechny svědkyně potvrdily, že komunikovaly při zařizování věcí ohledně dětí s matkou. Pracovaly přes týden od 7:00 hod do 17:00 hod. Když byly chůvy např. nemocné a matka se nestihla vrátit, tak zaskakovala právě svědkyně Š██████. Otec v té době pracoval v cizině. Svědkyně Š██████ uvedla, že otce v podstatě neviděla, děti mu předávala minimálně. S matkou nejsou kamarádky, vykají si. Přátelský vztah k oběma rodičům navázala svědkyně K██████, která připustila, že došlo k názorovým neshodám ohledně výchovy mezi ní a matkou. Jednou byla na služební cestě společně s matkou a dětmi v Rumunsku a Maďarsku, nebyla to však dovolená. Nedokázala přesně popsat, jak rodina fungovala, protože byla

skutečně s dětmi pouze přes den, kdy rodiče doma nebyli. Připustila, že ví, že nebyla jedinou chůvou a uvedla, že děti vychovávaly zejména chůvy, rodiče pouze po večerech. Domnívá se, že i proto děti byly do jisté míry rozjívené, nelze říci nevychované, ale výchova rodičů byla hodně benevolentní ve větší míře právě od matky. Zpočátku na děti fungovalo to, když se chovaly rozjíveně, že stačilo říct, že zavolá svědkyně otci nebo matce, děti přestaly. Byla přítomna situaci, kdy F■■■■ byl nezvladatelný, otec na něho houknul a on poslechl. Svědkyně připustila, že občas i žehlila, vařila, určitě dobře a rád vařil otec. Jak měli rozdělené kompetence v rodině, nedokázala ani jedna svědkyně popsat. Svědkyně B■■■■ přestala vykonávat činnost chůvy, protože začala podnikat. Hlídní byla pouze příležitostná záležitost. Otce viděla minimálně. Matka vozila F■■■■ do školky a ona ho potom s K■■■■ vyzvedávala. Žádné výchovné problémy mezi nimi nebyly. Děti byly běžně zlobivé. Ke kontaktu s rodiči v podstatě nedocházelo. Nevím, jak měli zařízenou domácnost a kompetenci v rodině. Pokud jde o pokakávání a počůrávání syna F■■■■, svědkyně K■■■■ uvedla, že to nebylo běžné v tomto věku, určitě se to již mělo tehdy řešit. Domnívá se, že rodiče toto věděli a zejména babička a matka si o tom povídaly, že se to někdy stává, ale určitě ne tak, jako u F■■■■. Poukazovala také na to, že otec je lékař a domnívá se, že by to řešeno být mělo. F■■■■ to vyčleňovalo z kolektivu, styděl se za to. Kolikrát to ani neřekl a řešili to až následně. Svědkyně připustila, že často byl F■■■■ nemocný. Rodiče možná řešili problém, kde nemoc začíná a s jakým problémem ještě lze jít do mateřské školy. Svědkyně shodně uvedly, že děti předávaly z větší části právě matce, otci pouze řádově třikrát až čtyřikrát. I svědkyně Š■■■■ potvrdila, že řešila problémy s počůráváním F■■■■. Většinou když si hrál, nestihl si dojít na záchod. Ta také připustila, že pokud potřebovala vyřešit problém, mohla matce kdykoliv zavolat. Pravidelně se stávalo, že matka volala i několikrát denně, zda něco nepotřebují, jak se děti chovají, co dělají. S otcem tato svědkyně vůbec nekomunikovala.

Z výpovědi otce soud dále zjistil, že od 30.06.2016 došlo u něho v zaměstnání ke změně pracovní pozice, kdy z manažera byl převeden na pozici vykonávající školící činnost, aby nebyl závislý na dění v závodě a mohl mít flexibilní pracovní dobu a děti vyzvedávat ve školce a ve škole. Pracovní doba je aktuálně od 8:00 hod do 16:00 hod. Dojíždí do Liberce, plat mu zůstal stejný. Je školitelem pro Evropu. Do konce roku 2016 by mohlo dojít k zavedení videokonferencí na jednotlivých pobočkách a nemusel by jezdit mimo domov. Od června byl jeden týden mimo domov. V té době ho zastoupila přítelkyně paní A■■■■ a kamarádka R■■■■, která je sportovně založena, chodí s dětmi do haly v Turnově na sportovní aktivity, které s nimi provozuje. Připustil, že se rozhodl k 30.06.2016 hodit kariéru za hlavu. Pokud děti nevyzvedával ani po tomto termínu, vždy to mělo pouze pracovní důvod. Pokud jsou děti u něho, s F■■■■ se učí, hodinu až dvě spolu koučují. Aktivním způsobem se snaží využít metody, aby změnil své chování, určitě se to zlepšuje. Nezletilý má podle něho drobné problémy se soustředěním, je třeba nad ním mít dozor, aby se nerozptyloval jinými věcmi. Je potřeba dozorovat i jeho aktivity. V minulosti tak nečinil, aby se nemusel hádat s manželkou.

Z výpovědi matky soud zjistil, že nezl. F■■■■ aktuálně chodil na fotbal do Jablonce n.N., ale otec ho odmítl z této aktivity vyzvedávat, takže fotbal zrušili. Obě děti chodí v úterý od 16:30 do 17:30 na plavání, náklad je 1 500 Kč na pololetí za dítě.

V závěru znaleckého posudku znalec poukazuje na to, že oba rodiče dobře chápou podstatu jejich vztahové krize a jsou schopni v případě, že to budou vnímat jako žádoucí, nalézt podporu odborníků. Otec tuto cestu spíše vylučuje neboť si správně uvědomuje, že pokud by byla mediace či psychoterapie pouze nařízena autoritou soudu nebo opatrovníkem a nebyla vnitřně akceptována účastníky, neměla by v podstatě smysl. V závěru znalec

poukazuje na to, že v posuzovaném případě by pouze direktivní nařízení střídavé péče mohlo znamenat pro děti pokračující negativní vlivy, protože by při nesouhlasném postoji matky přetrvávalo napětí mezi rodiči. Vznikaly by zbytečné spory, konflikty a potřebný psychický klid pro děti by takové řešení nepřineslo.

V rámci řízení soud dále vycházel z listinných důkazů, a to zpráv základní a mateřské školy. Ze zprávy základní školy, která byla vyžadována na počátku soudního řízení, vyplynulo, že F. ve školním roce 2015/2016 navštěvoval 1. třídu. Matka se školou spolupracovala. Nezletilý je chytrý, učivo zvládá bez problémů. V poslední době (05.02.2016) byl více zamlklý, nestíhal práci ve škole, chyběly často i domácí úkoly. Matka byla informována a uvedla, že syn nese špatně odchod otce od rodiny. Finanční náklady ve školním roce 2015/2016 činily 400 Kč učebnice, 400 Kč třídní fond, divadla 100 Kč, obědy 300 Kč měsíčně, družina 750 Kč za pololetí. Ze zprávy, která byla vyžádána v září 2016, vyplynulo, že F. zvládá výuku i ve 2. třídě dobře. Opět je však roztěkaný, nesoustředěný. Třídní učitelka potvrzuje, že mu nesvědčí častý střídavý pobyt mezi otcem a matkou. Pokud přijel od otce, často neměl vypracovány úkoly a chyběly sešity a knihy. K dospělému nezletilý má respekt, neodmlouvá. V dětském kolektivu však není oblíben. Dětem nadává a ubližuje. Se školou více spolupracuje matka. Otec se informoval pouze jednou a speciální vzdělávací potřeby nezletilý nemá žádné. V posledním půlroce jsou změny v chování opět k horšímu.

Ze zprávy mateřské školy soud zjistil, že finanční náklady ve školním roce 2015/2016 činily 4 463 Kč. K. je bezprostřední, bezproblémové dítě, spokojená a vstřícná k druhým. Otec si vyzvedl jmenovanou pouze jednou, jinak žádný kontakt. Nezletilá o otci nemluví. Matka je starostlivá, pečlivá, zajímá se o prospívání dcery ve školce. Je zřejmé, že s výchovou pomáhá i babička. K. v poslední době (zpráva z 02.02.2016) byla více mazlivější. Ze zprávy z 13.09.2016 vyplývá, že K. dochází pravidelně. Matka vždy dceru pečlivě omluví, pokud jsou tam zdravotní problémy. Nezletilá je v sebeobsluze zcela samostatná. Ráda komunikuje s učitelkami. Občas se po ránu cítí unavená. Spolupráce s matkou je na dobré úrovni. Otec od března do dubna dceru vyzvedával několikrát ze školky. V poslední době v určené dny v týdnu vyzvedávají dceru otcem pověřené osoby.

Ze zprávy vychovatelky družiny Základní školy v Jenišovicích soud zjistil, že F. od nového školního roku se chová klidněji, ale působí velice zmateně. Neustále je myšlenkami ve svém uzavřeném nitru a trápí se, občas nespolupracuje. Do her se zapojuje rád, pohyb potřebuje, dělá mu dobře. Ze stavebnic však neustále staví pistole a bojová letadla. Ze školní družiny je vyzvedáván podle dohodnutých týdenních rozpisů, které byly družině předloženy. Lichý týden v pondělí a pátek otcem nebo jeho přítelkyní, ve středu kamarádkou otcovy přítelkyně, v úterý a ve čtvrtek osobně matkou. V sudém týdnu v pondělí, úterý a pátek osobně matkou, ve středu je vyzvedáván kamarádkou otcovy přítelkyně, ve čtvrtek otcem nebo jeho přítelkyní.

Podle § 908 o.z. nežijí-li spolu rodiče nezletilého dítěte, které není plně svéprávné, a nedohodnou-li se o úpravě péče o takové dítěte, rozhodne o ní i bez návrhu soud. V ostatním se ustanovení § 906 a § 907 použijí obdobně.

Podle § 906 odst. 1 o.z. má-li být rozhodnuto o rozvodu manželství rodičů dítěte, soud nejprve určí, jak bude každý z rodičů napříště o dítě pečovat, a to s uvážením zájmu dítěte; s tímto zřetelem se od souhlasného stanoviska rodičů soud odchýlí jen tehdy, vyžaduje-li to

zájem dítěte. Soud vezme v úvahu nejen vztah dítěte ke každému z rodičů, ale také jeho vztah k sourozencům, popřípadě i k prarodičům.

Podle § 906 odst. 2 o.z. soud může rozhodnout i tak, že schválí dohodu rodičů, ledaže je zřejmé, že dohodnutý způsob výkonu rodičovské odpovědnosti není v souladu se zájmem dítěte.

Podle § 907 odst. 1 o.z. soud může svěřit dítě do péče jednoho z rodičů, nebo do střídavé péče, nebo do společné péče; soud může dítě svěřit i do péče jiné osoby než rodiče, je-li to potřebné v zájmu dítěte. Má-li být dítě svěřeno do společné péče, je třeba, aby s tím rodiče souhlasili.

Podle § 907 odst. 2 o.z. při rozhodování o svěřeni do péče soud rozhoduje tak, aby rozhodnutí odpovídalo zájmu dítěte. Soud přitom bere ohled na osobnost dítěte, zejména na jeho vlohy a schopnosti ve vztahu k vývojovým možnostem a životním poměrům rodičů, jakož i na citovou orientaci a zázemí dítěte, na výchovné schopnosti každého z rodičů, na stávající a očekávanou stálost výchovného prostředí, v němž má dítě napříště žít, na citové vazby dítěte k jeho sourozencům, prarodičům, popřípadě dalším příbuzným i nepříbuzným osobám. Soud vezme vždy v úvahu, který z rodičů dosud o dítě řádně pečoval a řádně dbal o jeho citovou, rozumovou a mravní výchovu, jakož i to, u kterého z rodičů má dítě lepší předpoklady zdravého a úspěšného vývoje.

Podle § 907 odst. 3 o.z. soud při rozhodování o svěřeni dítěte do péče dbá rovněž na právo dítěte na péči obou rodičů a udržování pravidelného osobního styku s nimi, na právo druhého rodiče, jemuž dítě nebude svěřeno, na pravidelnou informaci o dítěti, dále soud bere zřetel rovněž ke schopnosti rodiče dohodnout se na výchově dítěte s druhým rodičem.

Podle § 755 odst. 3 o.z. mají-li manželé nezletilé dítě, které není plně svéprávné, soud manželství nerozvede, dokud nerozhodne o poměrech dítěte v době po rozvodu manželů.

Podle § 913 odst. 1 o.z. pro určení rozsahu výživného jsou rozhodné odůvodněné potřeby oprávněného a jeho majetkové poměry, jakož i schopnosti, možnosti a majetkové poměry povinného.

Podle § 913 odst. 2 o.z. při hodnocení schopností, možností a majetkových poměrů povinného je třeba také zkoumat, zda se povinný nevzdal bez důležitého důvodu výhodnějšího zaměstnání či výtěžné činnosti nebo majetkového prospěchu, popřípadě zda nepodstupuje nepřiměřená majetková rizika. Dále je třeba přihlídnout k tomu, že povinný o oprávněného osobně pečuje, a k míře, v jaké tak činí; přihlídnou se popřípadě i k péči o rodinnou domácnost.

Podle § 915 odst. 1 o.z. životní úroveň dítěte má být zásadně shodná s životní úrovní rodičů. Toto hledisko předchází hledisku odůvodněných potřeb dítěte.

Podle § 917 o.z., rozhoduje-li soud o vyživovací povinnosti rodiče k dítěti nebo o vyživovací povinnosti předka k nezletilému dítěti, které nenabylo plně svéprávnosti, a majetkové poměry osoby výživou povinné to připouštějí, lze za odůvodněné potřeby dítěte považovat i tvorbu úspor, nevylučují-li to okolnosti zvláštního případu; poskytnuté výživné přechází do vlastnictví dítěte. O správě takto poskytnutých částek platí obecná pravidla o jmění dítěte.

Podle § 891 odst. 1 o.z. rodič, který má dítě v péči, a druhý rodič se spolu dohodnou, jak se rodič, který dítě v péči nemá, bude s dítětem stýkat. Nedohodnou-li se rodiče, nebo vyžaduje-li to zájem na výchově dítěte a poměry v rodině, soud styk rodiče s dítětem upraví. V odůvodněných případech může soud určit místo styku rodiče s dítětem. Podle odst. 2 je-li to nutné v zájmu dítěte, soud omezí právo rodiče osobně se stýkat s dítětem, anebo tento styk i zakáže.

Podle § 139 odst. 2 o.s.ř. byl-li podán znalecký posudek nebo tlumočnický úkon, vzniká právo na náhradu hotových výdajů za odměnu (znalečné, tlumočné), zvláštní předpisy stanoví komu a v jaké výši se znalečné – tlumočné vyplácí.

Podle ust. § 152 odst. 1 věta první o.s.ř. o povinnosti k náhradě nákladů řízení rozhodne soud bez návrhu rozhodnutí, v němž se řízení u něho končí.

Je-li účastníkem řízení nezletilé dítě, vztahuje se na toto řízení povinnost státu plynoucí z čl. 3 Úmluvy o právech dítěte, podle něhož musí být nejlepší zájem dítěte předním hlediskem při jakékoliv činnosti týkající se dětí a musí mu být zajištěná taková ochrana a péče, jaká je nezbytná pro jeho blaho. Nezletilé dítě tedy musí požívat ochrany i v rámci soudního řízení, a pokud není procesně způsobilé, je nutné zajistit mu zastoupení kolizním opatrovníkem, neboť nemůže být nezl. dítě zastoupeno zákonnými zástupci, kteří jsou v kolizi. V tomto řízení byly nezl. děti zastoupeny kolizním opatrovníkem, a to městem Turnov, orgánem sociálně-právní ochrany dětí, který zjišťoval jejich zájmy včetně pocitů a přání, a to velice aktivním způsobem. Několikrát byla prováděna sociální šetření jak v domácnosti obou rodičů, tak několikrát proběhly pohovory s nezl. dětmi a to po seznámení s předmětem řízení a poučení přiměřené věku a schopnostem dětí. Kolizní opatrovník byl v kontaktu i se školskými zařízeními či lékaři, v neposlední řadě i s rodiči, kteří se na kolizního opatrovníka se svými problémy obraceli. Soud dospěl k závěru, že jednoznačně byla práva nezl. dětí náležitým způsobem chráněna a jejich stanoviska, přání a pocity byly zjišťovány dostupnými a možnými nástroji tedy pohovorem s kolizním opatrovníkem v rámci sociálního šetření a potažmo znaleckým zkoumáním v rámci vypracovaného znaleckého posudku. K osobnímu pohovoru se soudem děti nebyly vyzvány a to s ohledem na jejich věk a případnou možnou psychickou újmu a stresovou situaci.

Na základě provedeného dokazování a po zvážení všech rozhodných skutečností a důkazů, které byly v rámci dokazování provedeny, soud rozhodl o tom, že nezl. děti na dobu do i po rozvodu budou svěřeny do péče matky a otci bude stanoveno přiměřené výživné odpovídající shora uvedeným zákonným ustanovením, a to výdělkovým a majetkovým poměrům rodičů na straně jedné a základním odůvodněným potřebám nezl. dětí na straně druhé. Soud shledal, že jsou dány důvody pro úpravu poměrů k nezl. dětem na dobu do i po rozvodu rodičů, když nejméně od prosince 2015 již nevedou společnou rodinnou domácnost a dle tvrzení rodičů manželství směřuje k rozvodu.

Pokud jde o formu péče, soud zvažoval několik variant tak, jak má na mysli zákonné ustanovení § 907 odst. 1 o.z., tedy střídavou péči, péči jednoho z rodičů nebo společnou péči. Po provedeném dokazování je nepochybné, že mezi hlavní problémy rodičů patří jejich špatná komunikace, schopnost respektovat a akceptovat jako vychovatele druhého a uznávat se jako rovnocenní vychovatelé a rodiče. Přestože si je soud vědom současné judikatury zejména Ústavního soudu v otázce střídavé péče, dospěl k závěru, že v tomto případě není pouze odmítavé stanovisko matky ke střídavé péči jediným důvodem o tom, že nebylo návrhu otce

vyhověno. Za prvořadě soud považoval zejména zjištění, že rodiče mají rozdílné výchovné metody a předpoklady. Dále se zabýval a zohlednil věk dětí, jejich potřeby a v neposlední řadě i v prostředí, ve kterém se děti nachází a právě ve výchovných metodách obou rodičů. Bylo zjištěno, že děti vnímají vazbu na rodiče kvalitativně odlišně. U otce je to autorita a více se mu podřizují než matce. U matky naopak je patrná větší citová volnost, větší akční radius v umožnění jejich projevu, které odpovídají více jejich povaze. Matka je v tomto směru empatictější, byť občas jsou děti více rozjívené, ale mají možnost projevit svoji osobnost než u otce, který více dbá na dodržování režimu, což neumožňuje více projevit svůj názor a uvolnit se. V současné době je nepochybné, že živější a intenzivnější se jeví vztah dětí směrem k matce než směrem k otci. Odtud pak děti odvozují i své, byť ještě nerealistické preference jednotlivých možností, jak může být uspořádána další péče. Názor dětí a jejich stanovisko bylo zjišťováno jednak postupně tak, jak probíhalo soudní řízení v rámci šetření kolizního opatrovníka, kdy nezl. děti byly slyšeny po řádném poučení podle § 20 odst. 4 z.ř.s. a § 100 odst. 3 os.ř.. Pokud jde o názor a přání dětí, toto hledisko je nepochybně relevantní a obecně platí, že je nutno tomu přikládat značný význam. To však na druhou stranu nelze absolutizovat. V této souvislosti soud poukazuje na názor vyslovený v nálezu Ústavního soudu ze dne 26.08.2010 sp. zn. III ÚS 3007/09, kdy konečné hodnocení a posouzení zájmu nezl. dítěte, jež je zde nejvyšším imperativem příslušný v projednávané věci obecného soudu, v jehož dispozici je i oprávnění k případným korekturám představ a názoru dítěte o tom, co je pro něj v konkrétní věci vhodné, resp. obecně prospěšné a co nikoliv, a proto k názoru nezletilého soud přihlíží právě s ohledem na jeho věk, rozumovou a citovou vyspělost, viz. rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. III ÚS 707/04, sp. zn. IV. ÚS 288/3 a III. ÚS 2150/7. V neposlední řadě toto hledisko je zahrnuto i v ustanovení § 100 odst. 4 věta poslední o.s.ř., kde se uvádí, že k názoru dítěte soud přihlíží s přihlédnutím k jeho věku a rozumové vyspělosti.

V tomto případě věk nezl. dětí nedosahuje zákonem stanoveného požadavku 12 let, byť tento věkový limit není absolutní, jedná se o dívku ve věku předškolního a chlapce na prvním stupni základní školy. Soud se domnívá, že osobní výslech by nepřinesl nic nového, naopak by mohl nezl. děti ještě více psychicky stresovat, když už nyní znalec uzavřel, že nekomunikace mezi rodiči má negativní vliv na jejich psychiku. Znalec v této souvislosti také uvedl, že výslech dětí u soudu znalec nedoporučuje, a to právě vzhledem k jejich věku a poměrně velké míře nejistoty, ohledně možných změn v budoucnu, kdy se budou jejich postoje vyvíjet a dozrávat. Poukazoval na to, že obě děti se obávají ztráty přízně otce i ztráty přízně matky a případné otevřené sdělování preference jednoho nebo druhého by pro ně byla značně stresová záležitost. V této souvislosti je zřejmé, že obě děti dávaly najevo, že jim otec střídavou péčí prezentuje jako víceméně jasnou budoucnost, ony samy však prožitkově spíše preferují péči matky a návštěv u otce. Starší F. ■■■ dal otevřeně najevo, že o tomto svém přání s otcem nehovořil, protože měl strach z jeho reakcí. U matky jsou spokojené, líbí se jim tam. Nepochybně se cítí dobře i u otce, kde se těší na nové bydlení, které otec zakoupil a do jisté míry v tomto směru nezl. děti „kupuje“ jak touto skutečností tak i různými hračkami a novými podněty, které pro ně jsou z krátkodobého úhlu pohledu atraktivní. Jedná se někdy možná až o podbízivý způsob chování otce, kdy děti vnímají změnu v přístupu, neboť v minulosti to byla právě matka, která o nezl. děti pečovala a zajišťovala potřebné záležitosti zejména školu, školku a lékaře. Otec sám uváděl, že hodně pracoval a nebyl při výchově přítomen. Podílel se na materiálním zajištění rodiny právě s ohledem na exponované pracovní vytížení, ale postupně to byla i matka, která nastoupila do zaměstnání a část péče o děti přenechala chůvám. Od rozchodu se situace mírně zlepšila. Otec se snaží více být pro děti a snaží se jim více věnovat, přesto ani v současné době tato péče není stoprocentní. Otec ji přenáší spíše na partnerku, se kterou nyní žije ve společné domácnosti, potažmo na kamarádky, tedy osoby pro

děti cizí. Na druhé straně je zřejmé, že i v minulosti potažmo oba rodiče byli pracovní vytížení, využívali služeb chůvy. Děti tyto osoby nevnímaly jako klíčové. V současné době je to dle názoru však více matka, která také pracuje, ale pracovní závazky více omezila a je schopna si uzpůsobit čas potřebám nezl. dětí, využívá spíše pomoc širší rodiny, tedy prarodičů, což jsou osoby blízké a pro nezl. děti výchovně přínosem v tom, aby se rozvíjely vazby k širší rodině. Určitě tento způsob pomoci je více běžným, než právě využívání chův, tedy osob cizích, které vykonávají péči o děti jako zaměstnání a těžko dochází k navázání citových vazeb, což potvrdil znalec. Soud tedy uzavřel, že v minulosti matčin výchovný vliv byl jednoznačně větší než otcův, byť v poslední době otec tento svůj přístup mění a reaguje na změny, které nastaly. Na druhou stranu otec je méně empatický, není schopen upřednostnit potřeby dětí, nedokáže si organizačně zajistit práci tak, aby byl on ten, který o děti osobně pečuje, ale často se i aktuálně stává, že péče je zprostředkována. O tom svědčí i skutečnost, že otec od června 2016 měl změnit zaměstnání, měl mít více času na výchovu dětí, což se posléze ani nestalo a opět je přenášena péče na osoby, které s otcem žijí, tedy na partnerku potažmo kamarádky.

Se změnou přístupu otce po rozchodu rodičů pak souvisí i otázka toho, že nezl. jak děti změnu chování reagují. Nezl. F. se podle zpráv, které si soud vyžádal jak ze školy, tak i od kolizního opatrovníka, mění. Mění své chování i k nezl. sestře, a to spíše k horšímu. Soud má zato, že otec do jisté míry necitlivě a nesprávně začal na počátku řešit vztah dětí a své současné partnerky, kdy ji zapojil do života dětí bez jakéhokoliv přechodného období, kdy problémy mezi dospělými jim necitlivě vysvětlil a požadoval zachování tajemství před matkou, čímž je vystavil velké psychické zátěži. Stavěl je tak do role, že musí udržet určité tajemství před osobou sobě nejbližší, tedy matkou. Výchovně dle názoru soudu selhal. Děti mátl, přiváděl je do rozpaků a zmatenosti. Zde vznikly největší problémy, které se řeší do současné doby. Není výchovné ani další jednání otce ve vztahu k nakupování dárků tak jak otec činí. U nezl. F. podporuje virtuální realitu hraním her na počítači s vojenským podtextem. Nezletilý pak ztrácí pohled nato, co je a není reálné, což se projevuje ve škole vůči vrstevníkům, kdy bývá agresivní a potažmo je pak neoblíbený v kolektivu a má problémy ve vrstevnické skupině. Otec dosud nespolupracuje se školou, není schopen osobně dohlédnout na řádné plnění školních povinností. Ze zprávy školy jednoznačně je toto vnímáno jako výrazná změna, neboť dochází k určitým problémům, pokud nezl. děti jsou v péči otce a mají plnit povinnosti. Podle názoru soudu otcí chybí empatie a sebereflexe víceméně odmítá pomoc odborníků. Matka se snaží pochopit danou situaci, snaží se najít způsob řešení i po této stránce a po této linii, což je nepochybně pozitivní a určitě svědčí o větší empatii i ve vztahu k pocitům nezl. dětí, které z dohody rodičů mohou získat jen a jen prospěch a nikoli trauma, což se již nyní děje. Matka také dlouhodobě řádně spolupracuje jak s ošetřujícími lékaři dětí, tak i školskými zařízeními. Otec tak činil v minulosti spíše sporadicky a v současné době tak nečiní vůbec.

Soud dospěl k závěru, že střídavá péče v daném případě není optimálním uspořádáním poměrů dětí. Stanovisko matky je podloženo provedenými důkazy a to zejména znaleckým posudkem o rozdílných přístupech k výchově dětí a představách o dalším vývoje dětí. Nejedná se o situaci, kdy matka zarytě bez jakéhokoliv důvodu trvá na svěřeni dětí do výlučné péče, ale soud má za to, že jakkoliv střídavá péče předpokládá ze strany rodičů především toleranci, společnou vůli a schopnost spolu komunikovat, spolupracovat a nezapojovat dítě do vzájemných problémů. Není přijatelné, aby docházelo při setkávání k násilnostem a ponižování se vzájemně. Soud nemá zato, že matky nesouhlas je čistě obstrukční, ničím neodůvodněný, resp. postrádá ve vztahu k výchově dětí relevanci. Svůj závěr o péči matky se širokým stykem dětí s otcem pak soud vyvodil z již shora zmíněných

rozdílných přístupů rodičů k výchově, způsobu výchovy a výchovných metod a v neposlední řadě i s přání a pocitů dětí a jejich věku, kdy matčina empatie je v tomto vývojovém stádiu potřebnější k celkovému zdárnému rozvoji osobnosti dětí. Soud uzavřel, že nesouhlas matky se střídavou péčí je relevantní, je postaven na základech, které potvrdilo navíc jakési navykací období od rozdělení domácnosti do vynesení rozhodnutí. V tomto období se objevily problémy, která matka řešila adekvátně situaci a potřebám dětí a její péče je systematictější, více osobní a přínosná pro vývoj dětí. Soud i je vědom, že samotná nekomunikativnost rodičů nemůže být jediným důvodem pro to, aby nebylo rozhodnuto o střídavé péči. V tomto směru apeluje na to, že úkolem rodičů by mělo být svým chováním se přiblížit alespoň k ideálnímu stavu, aby rodiče opustili své egoistické mnohdy dokonce nízké zájmy právě v zájmu svých dětí. Každý rodič by si měl být vědom toho, že prioritou zájmu dítěte platí mimo jiné i proto, že důsledky ignorování zájmu dítěte se v jeho životě, ať už současném či budoucím, projeví intenzivněji negativně, než v životě rodiče jako člověka dospělého. Dítě totiž není hotová silná osobnost a není schopno se s uvedenou situací vypořádat, takže často nese psychické srámy na cestě při dospívání a po celý život.

Soud má za to, že pokud jde o materiální zajištění, nepochybně v tomto směru je otec osobou, která má větší příjmy, je nepochybně zdatným manažerem, ale při výchově dětí nebyl to primárně on, kdo zajišťoval péči. Do jisté míry i selhal, pokud jde o okamžik rozpadu rodiny, kdy děti stávil do situace uchování tajemství, kdo je či není maminka (jak osobu, která byla v ten okamžik otci blízká, oslovovat). V průběhu soudního řízení byla uzavřena mezi rodiči dohoda, která víceméně funguje a je pozitivním příslibem do budoucna. Je zřejmé, že otec má pravidelný kontakt s nezl. dětmi, který je mu umožňován a vždycky byl. Matka nikdy v tomto směru otci nebránila, neboť si je vědoma role otce při výchově dětí. Kontakt s dětmi tak, jak je nastaven, vyhovuje i otci, pokud jde o jeho pracovní vytížení a možnosti osobní péče o děti.

Ve prospěch výlučné péče matky a širokého styku otce s nezl. dětmi svědčí nejenom současné uspořádání, které se v podstatě osvědčilo, ale již zmiňované výrazně rozdílné výchovné přístupy rodičů. Matka má větší empatii k rodině, snaží se dětem dávat více volnosti, nevyžaduje tak výrazně disciplínu. Naopak otec preferuje řád, výkonnost, respekt vůči autoritě, což spojuje pro děti s příjemnými pobídkami. Jako úspěšný manažer si dokáže zorganizovat zábavu, být štědrý k dětem, možná někdy až podbízivý. Děti změnu v chování otce v posledním období vnímají, pozitivně ji oceňují a do určité míry tím omlouvají to, že otec se v minulosti choval jinak a z jejich pohledu hůře. Oba rodiče jsou schopni vnímat potřeby a přání dětí, ale rozdíly jsou v tom, jakým způsobem na ně reagují a jak své vychovatelské dovednosti uplatňují ve vztahu k cílům, které mají širší souvislost s rozchodem a budoucím uspořádáním péče. Matka je více trpělivá a více empatická. Otec zdůrazňuje spíše úspěch, sociální pozice a cílenou aktivitu až za hranici, která je pro děti někdy neadekvátní. Přináší na děti silný pocit výjimečnosti a významnosti, do jisté míry i sobectví a sociální nadřazenosti, což se pak objevuje právě ve vztahu u nezl. F. k vrstevnické skupině, kdy ve škole není oblíben a nemá dostatečný prostor kamarádů, kteří by formovali jeho chování a jeho osobnost v tom pozitivním slova smyslu vrstevnické skupiny. Výchovný styl rodičů i podle znalce není plně kompatibilní, jen omezeně se doplňuje a častěji poněkud konfrontační. Za této situace pak soud má za to, že rozhodnutí o střídavé péči by nebylo plně v zájmu nezl. dětí. Navíc je nepochybné, že na psychiku dětí velmi působí jistá nekomunikativnost mezi rodiči, kdy se jedná o výrazně nežádoucí jev pro osobnostní vývoj i duševní zdraví nezl. dětí. V zájmu dítěte je, aby se tento stav změnil. Pokud dochází k selhávání rodičů ve vzájemné komunikaci, je na místě, aby rodiče na sobě pracovali i za pomoci odborníků, což otec razantně odmítá. Matka se k této situaci staví kladně a využívá v tomto směru odbornou

pomoc. Otec aktuálně vnímá otázku úpravy poměrů k dětem jako otázku prestiže. Znalec poukazuje na to, že při méně konfrontačním přístupu rodičů by si děti zvykly i na střídavou péči, ale postoj rodičů k výchově dětí je rozdílný. Ukazuje se už nyní a znalec na to také poukazuje, že v rámci střídavé péče by otec nezvládl plně zajistit péči osobně, přenášel by ji na další osoby, zejména novou partnerku. Matka v tomto směru je aktivnější, více se snaží být citlivá k emočním potřebám dětí a zorganizovala si čas tak, aby byla ona primárně vychovatelkou a využívala pomoc širší rodiny v co nejmenší míře. Do jisté míry je problémem i to, že otec není schopen vždy upřednostnit potřeby dětí, byť dokáže situaci organizačně dobře zvládnout, ale péči pak přenáší na jiné osoby a vychovává zprostředkovaně, což u matky v současné době je, byť je pracovně začleněna, pro děti méně stresující a lépe vyřešeno.

Soud dále vycházel a zohledňoval otázku sourozeneckých vazeb jako takových, které jsou kladné. Na druhé straně se postupně objevuje určitá dominance být nadřazeným u nezl. F. U nezl. K dochází k výrazné složce sebeprosazení. To potom vede ke zvýrazněným projevům sourozenecké rivality. Tato stránka věci nebyla ze strany rodičů v minulosti plně zvládnuta. Otec má u dětí v této souvislosti více autority než matka. Rozdělení sourozenců a rozdělený režim v péči o nezl. děti by rozhodně nebyl v zájmu nezl. dětí a podle znalce k tomu ani není důvod, neboť s největší pravděpodobností by se rozdělení sourozenců a vztahy mezi ještě více zhoršily. Proto soud tuto variantu, která přicházela jako jedna z mnoha v úvahu, odmítl. Dále soud při hodnocení dosavadní péče rodičů vycházel ze situace, kdy dosavadní způsob výchovy neměl na děti pouze pozitivní vliv. Docházelo k určitému dílčímu zanedbání potřeb dětí, kdy oba rodiče byli plně vytiženi. Právě využívání služeb chův a vztahy k nim děti měly pouze formální emočně nijak nezabarvené. Rozhodně vždy jako výraznější výchovatelské autority vnímaly právě rodiče, což je určité pozitivní. Na druhé straně je zřejmé, že pokud otec by tuto variantu převzal i do budoucna, bylo by to v neprospěch vývoje osobnosti nezl. dětí. Znalec dále poukazuje na skutečnost, že pouze direktivní nařízení o střídavé péči by mohlo pro děti znamenat pokračující negativní vlivy, protože by při nesouhlasném postoji matky přetrvávalo napětí mezi rodiči. Vznikaly by zbytečné spory, konflikty a potřebný psychický klid pro děti by takové řešení nepřineslo. V této souvislosti soud poukazuje na shora uvedené, že matčin nesouhlas není postaven pouze na obstrukci z její strany, ale má relativní základy, na které matka poukazuje jak z pozice své, tak je její tvrzení podloženo zprávou školy, kolizního opatrovníka a dalšími listinnými důkazy.

Kolizní opatrovník při svém závěrečném návrhu uvedl, že v rámci provedeného dokazování nepochybně vyplynulo, že střídavá péče v současné době jako forma úpravy není pro nezl. děti vhodná. Bylo prokázáno, že v minulosti oba dva rodiče nebyli optimálními vychovateli. Větší a patrnější posun je vidět na straně matky. Podle názoru kolizního opatrovníka nemůže obstát argument, že otec pracoval v cizině, když se jedná o volbu každého z rodičů, zda upřednostní práci či péči o nezl. děti. V této souvislosti otec má do budoucna dostatek prostoru, aby ještě změnil svůj přístup. Otec by pouze neměl jenom deklarovat svůj zájem o děti, ale také by proto měl něco dělat, využít všechny dané možné prostředky, což na rozdíl od matky nečiní. Děti mají, zejména F, problémy s chováním a je nepochybné, že rozdílné výchovné vlivy rodičů, byť je mají oba rádi, jsou v současné době překážkou střídavé péče. Otec určitě má zájem děti zabavit, aktivně je zapojit. Chybí však těsnější vazby, citové, pohrát si, pomazlit, popovídat. Tento citlivější přístup vnímá kolizní opatrovník právě na straně matky. I proto se domnívá, že děti mají těsnější citovou vazbu právě na ni. Navrhují, aby nezl. děti byly svěřeny do péče matky a kontakt aby byl upraven

tak, jak se rodiče aktuálně dohodli. Pokud jde o výši výživného, částka navržená ze strany matky včetně úspor, je určitě plně v zájmu a odpovídá potřebám nezl. dětí.

Soud tedy rozhodl o tom, že v daném případě je na místě rozhodnout o výlučné péči matky. Nezletilé děti na dobu do i po rozvodu byly svěřeny do její péče a otci bylo stanoveno povinnost platit výživné na nezl. F. částkou 8 000 Kč měsíčně, na nezl. K. částkou 6 000 Kč měsíčně k rukám matky s ohledem na zákonné ustanovení § 917 o.z. S ohledem na majetkové poměry, výdělkové možnosti otce pak byla stanovena částka 8 000 Kč měsíčně pro nezl. F. a 8 000 Kč měsíčně pro nezl. K. Tyto částky bude otec vkládat na účet založený matkou u vybraného bankovního ústavu na jméno nezl. dětí. Výživné bylo stanoveno od 01.02.2016 s tím, že se jedná o období, kdy do té doby bylo hrazeno výživné v dostatečné míře. Otec v lednu přispěl částkou 45 000 Kč. Matka z této částky uhradila náklady hypotéky, inkaso, půjčky a další potřeby od února 2016. Otec hradí částku 9 000 Kč na děti jako výživné, a to až do října 2016, dále přispívá matce na společné závazky částkou 11 000 Kč měsíčně. V této souvislosti, pokud jde o výši výživného, soud zohledňoval částky náklady dětí, a to mateřské školy 700 Kč u K., u F. obědy 400 Kč, družina na půl roku 750 Kč, vaření 500 Kč, florbal 400 Kč, piano 800 Kč na půl roku. Další jako je vybavení do školy, kupovala matka. Pokud jde o nákup věcí nad rámec výživného, otec nakupuje zejména sportovní vybavení, a to lyže v lednu 2016 za 2 500 Kč. Matka zaplatila pak lyžařský výcvik. Dceři koupil kolo v květnu 2016 za 4 500 Kč. Nechal předělat kolo synovi za 1 000 Kč.

Se zpětným výměrem výživného souvisí otázka dlužného výživného. Otec za období únor 2016 až říjen 2016 měl zaplatit částku 30 000 Kč x 9 měsíců, tedy 270 000 Kč, což zahrnuje částku 14 000 Kč k rukám matky, tedy 6 000 Kč a 8 000 Kč, a 16 000 Kč, tedy 8 000 Kč a 8 000 Kč na účet v rámci tvorby úspor. Otec zaplatil za období únor až říjen 2016 částku 81 000 Kč, tedy 9 000 Kč x 9 měsíců. Celkový dluh pak činí tedy 270 000 Kč – 81 000 Kč, tedy 189 000 Kč za období únor až říjen 2016. Jednotlivý dluh pro nezl. děti u F. otec měl uhradit částku 16 000 Kč x 9 měsíců, tedy 144 000 Kč. Rozdělením částky 81 000 Kč, kterou otec zaplatil na obě děti, tedy ve výši 40 500 Kč, po odečtu pak dluh pro F. činí 144 000 Kč – 40 500 Kč, tedy 103 500 Kč. U nezl. K. otec měl uhradit měsíčně částku 14 000 Kč x 9 měsíců, tedy 126 000 Kč, po odečtu poloviny uhrazené částky otce ve výši 40 500 Kč pak uhradil 85 500 Kč a tyto částky je pak otec povinen zaplatit do 30 dnů od právní moci soudního rozhodnutí na účet založený matkou vybraného bankovního ústavu na jméno nezl. dětí.

Zároveň soud dospěl k závěru, že je na místě upravit kontakty otce a nezl. dětí, neboť je toto plně v zájmu nezl. dětí, když rodiče mají určité komunikační problémy, byť do současné doby kontakty otce a dětí fungovaly na základě mimosoudní dohody. Matka prokazatelně dětem v kontaktu s otcem nikdy nebránila. Soud vycházel z již praktikovaného styku otce a nezl. dětí, což odpovídá jak věku a potřebám dětí, volnočasovým aktivitám, tak i pracovnímu vytížení otce s tím, že otec je oprávněn každý lichý týden v roce v době od pátku 15:30 hod do pondělí 7:30 hod mít děti u sebe. Děti si vyzvedne a odvede do školského zařízení, kam děti dochází, tedy do školy a do školky. Dále každý lichý týden ve středu od 15:30 hod, kdy je vyzvedne ve školském zařízení do 19:00 hod, kdy je předá v místě bydliště matky. Je zřejmé, že tento kontakt během týdne je odpovídající právě pracovního vytížení otce, aby se dětem mohl co nejvíce věnovat a nemusel přenášet výchovnou působnost na jiné osoby. Dále každý sudý týden v roce v době od středy 15:30 hod, kdy je vyzvedne ve školském zařízení do čtvrtka 19:00 hod, kdy je předá v místě bydliště matky. Tedy nezletilé děti budou u něho přespávat. Otec si tak bude moci užít nejenom víkendové pobyty, ale i den

v týdnu, kdy s dětmi bude muset napsat domácí úkoly, provést domácí přípravu dle pokynů školy a prokázat soustavnou a osobní péči v rámci všedních každodenních aktivit dětí. Bude mít možnost věnovat se jim i po této stránce tak, aby došlo k udržování vazeb nejenom v rámci volnočasových aktivit zaměřených většinou sportovně či poznáváním v rámci různých výletů, ale i v rámci povinností, které děti zejména F. ■■■ mají. Tento kontakt dětem umožní rozvíjet navázané vazby po všech stránkách každodenního života. Rodiče jsou zároveň povinni v případě, že se styk z vážných důvodů nebude moci realizovat, sdělit tuto skutečnost druhému rodiči bezodkladně.

Podle § 23 z.ř.s. bylo-li možné zahájit řízení i bez návrhu a v řízení ve statusových věcech manželských a partnerských, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení podle výsledků řízení. Náhradu nákladů řízení lze přiznat, odůvodňují-li to okolnosti případu. S ohledem na to, že soud neshledal žádné okolnosti odůvodňující přiznání náhrady nákladů řízení, bylo rozhodnuto podle shora uvedeného zákonného ustanovení.

Podle § 148 odst. 1 o.s.ř. stát má podle výsledků řízení proti účastníkům řízení právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. V tomto případě náklady spočívaly v odměně znalce za vypracování znaleckého posudku ve výši 18 036 Kč. Znalecký posudek byl vyžadován v zájmu nezl. dětí k prokázání skutečností tvrzených oběma rodiči. S ohledem na výdělkové možnosti a schopnosti rodičů a rozhodnutí ve věci samé, kdy soud vyhověl návrhu matky na úpravu péče a výživy svěřením do výlučné péče matky s rozšířeným kontaktem otce a nezl. dětí a nevyhověl návrhu otce na střídavou péči, pak soud rozhodl o tom, že náklady znaleckého posudku zálohované státem ve výši 18 036 Kč je povinen uhradit otec, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí, když toto rozhodnutí odpovídá výdělkovým možnostem a schopnostem otce, který dosahuje nadstandardních příjmů a lhůta stanovená otcí do 15 dnů je přiměřená právě s ohledem na výdělkové možnosti a schopnosti otce.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka Liberec prostřednictvím Okresního soudu v Jablonci nad Nisou, a to písemně ve třech vyhotoveních.

V Jablonci nad Nisou dne 25.10.2016

JUDr. Jana Brabcová
předsedkyně senátu